

Виходить въ Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы... Відомості на найнам. повѣстей... Редація, администрація и екопедія підъ Ч. 44 улиці Галицької.

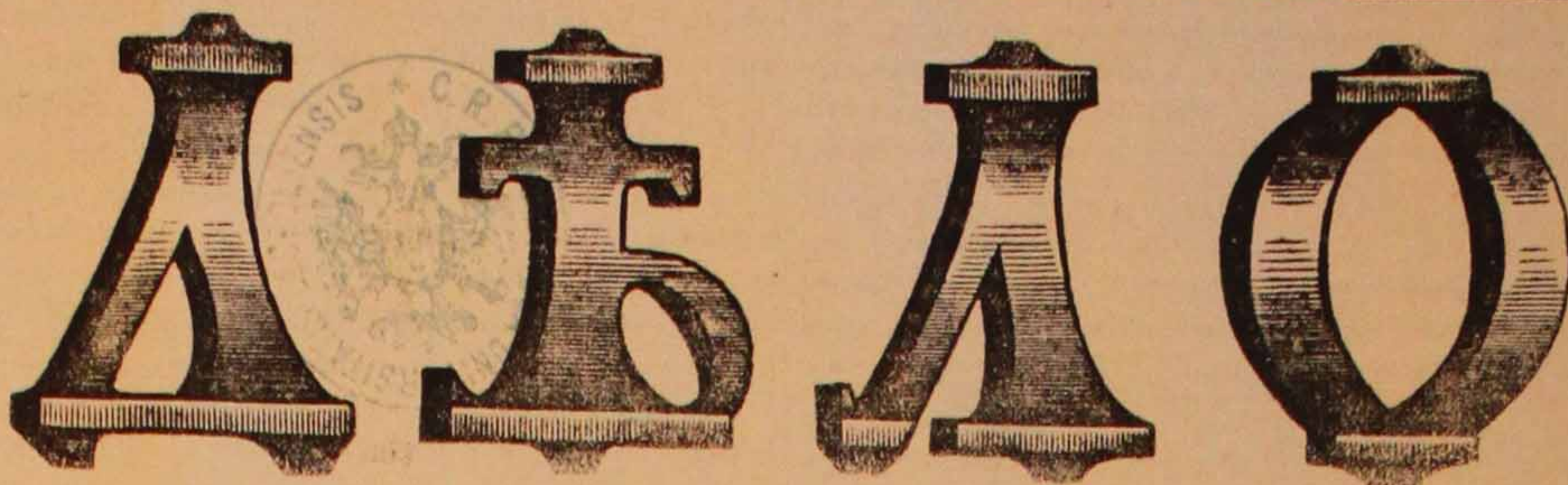

Table with subscription rates for 'Діло' (The Cause) in Lviv and other regions. Columns include subscription type (yearly, half-yearly, quarterly), price in rubles, and terms for delivery.

ВН. Читателѣвъ въ Россіи просимо мати на увазѣ, що въ вимовѣ в—ji, ђ, ii=i, u (въ оереднїи и на кѣнци слѣдѣ)—y, и (на початку слѣдѣ) и по самогласныхъ — i, ђ (на початку слѣдѣ) = vi.

Славянське питанье въ Австрії и Угорщинѣ. III.

Интересъ каждой державы, котра въ повчаспѣмѣ устрою политичнѣмъ має сповнити мисію цивилізаційну, вимагає передовсьмѣ, щобы она скрѣпилась сама въ собѣ та чтобы полагодила наконечну всеы питаня внутрѣшній.

политики характеризує трона бесѣда цѣсаря, котроу Ѧнъ въ маю 1869 року закрьвъ сесію рады державнои. „Австрія, сказавъ цѣсарь, повинна бути тою великою ѡтчиною, где всеы народы дѡзнають тои самои справедливости и того самого плеканя своихъ интересовъ и властивостей“.

На змѣну политики австрійскои въ рѣшчѣмѣ славянськѡмъ дуєвъ повинно впливати такожъ становище, яке заняла держава въ розвязчѣ питаня всхѡдного. Принявши ѡтъ Европы мандатъ окупаци Босни и Герцеговини и поставивши гороскопъ заанектованя обохъ сихъ провинцій, не може Австрія забувати о тѡмъ, що населене сихъ краєвъ есть переважно славянське, и що успѣхъ пѡднатои культурнои мисіи зависить ѡтъ того, якїй духъ буде оживлявъ внутрѣшню еи политику.

ДО ПИСИ.

Зъ Жовкви.

(Задумана и запротестована езуитска мисія.) Загаломъ вѣстно въ нашѡмъ краю, що езуитска мисія въ Рудѣ Лѣвнѡй пѡдѣ Жовквою потерѣла тотальне фѣяско. Абы за тую неудачу якъ небудь реванжуватися, патры езуиты сейчасъ задумали устроити нову мисію въ самѡмъ осередку ославленого нашого повѣта, именну въ мѣстѣ Жовквѣ, где навѣтъ побѡчь такъ перемагающего лихолѣтя, яке було за ополаченыкъ нашихъ Жовкѡвскихъ и Собѣскихъ, все еще и до нынѣ есть Русинѡвъ около 3 разы стѡлько, що латинникѡвъ. А по неже тѡй думчѣ патрѡвъ езуитѡвъ спрѣявъ не тѡлько о. Сарницькїй, котрый яко провинціаль нашыхъ оо. Василїанъ держить пѡдъ своимъ вѣдомствомъ рускую жовкѡвскую парохїю, оо. Василїанамъ ѡтъ часѡвъ Собѣского порученя, но еще бѡльше надѡ то претеговавъ сю думку лат. парохъ Жовкви, многословный опатъ-инфулатъ кс. Новаковскїй, — то не дивно, що за впливомъ такихъ двоухъ знаменитыхъ іерархѡвъ „смирненнїй рабъ Божїй“, игуменъ Василїаньского монастыря о. Тарчанинъ, впрѡчѣмъ добрый Русинъ, зневолень бувъ ѡтнестися до Преосв. епископа Іоана Ступницкого въ Перемышлїи съ устною просьбою: чтобы мисія езуитѡвъ, ставшася ровгolosною межы Русинами такъ въ Рудѣ Лѣвнѡй, якъ и въ цѣлѡй Галичинѣ, могла ѡтбути ся такожъ въ рускѡй парохїи Жовкви. Кромѣ того сей о. Тарчанинъ, слѣдующи инструкціи выше помянутыхъ двоухъ знаменитыхъ іерархѡвъ, просивъ вашого Преосв. епископа, чтобы таяже езуитска мисія розпочалась вже дня 9 л. вересня, т. е. оного дня, въ котрѡмъ польска шляхта нашого повѣта по препорученю якогось центральноного комитета юбилейного змовилась ѡбходити демонстраційно въ городѣ Жовквѣ 200-лѣтню памятку историчнои подѣї, такъ злощаснои для недавнои союзницѣ Полякѡвъ — Туреччины. Просьбу о. Тарчанина — якъ се въ вѣрныхъ жерель знавъ — выслухавъ Преосв. владыка нашъ въ Перемышлїи съ правдивою ѡтеческою терпеливостю; а хотъ мавъ Ѧнъ добру вѣдомѡсть о тѡмъ, чимъ то недавна мисія езуитска

въ Рудѣ Лѣвнѡй стала ровгolosною, но якбы съ свѣтительскою гадкою прощения всемѣ, що тамъ согрѣшили, не спротивився повтореню подобнои мисїи еще и въ городѣ Жовквѣ, лише рѣшительне заикавъ, чтобы таяже мисія нїякимъ чиномъ не началась и не ѡтбувалась въ дняхъ исторично-политичнои демонстрації, т. е. въ дняхъ ѡтъ 9—15 вересня с. р., але колись пѡвнѣйше, коли речинець до того духовнои властею (розумѣвъ рускою) назначеннїй буде.

Обреновичъ и Караджорджевичъ.

Обреновичъ и Караджорджевичъ. (Дальше.) Ѧтъ 1830 до 1832 р. поветавали лишъ рѡжай заговори. Милошъ довѣдався скоро о нихъ, порѣжившася съ своєю жѣвною ще бѡльше, а брата своего Фѡрема змусивъ до того, що ѡнъ передъ митрополитомъ присягъ на крестъ и евангелїе, що всего, що въ княжѣй палатѣ буде дѣятися, ѡнъ не буде нѣ видѣти, нѣ чути и що не буде вести жаднои политики.

пытати: „Ктожь теперь паномъ въ Сербїи?“ Сенатъ пояснювавъ темнї установы конституціи по своему, а Милошъ неписьменный оперея по просту накинѡной россияно-турецкѡй уставѣ. Але народоци надѡвѣтъ вже бувъ абсолютивизмъ своего князя и чимъ бѡльше князь опирался згаданѡй конституціи, тымъ бѡльше боронивъ еи нарѡдъ.

чувство обѡимило и грудь всехъ присутныхъ. Мимо своѣи жажды панованя, мимо всякихъ ще другихъ хибъ основатель династїи Обреновичѣвъ не бувъ нѣкакъ звичайною, простою натурою; були хвалѣ, въ котрыхъ злужавѡе выступити съ всею повагою и величавостю и народъ не забувъ сего нѣколи. „Такъ най буде по вашѡй воли, дѣти; я иду, дай Боже, чтобы вамъ лѣпше повелось безъ мене“ — промовивъ Милошъ съ слезами въ очехъ. „Бувайте здоровї!“ — „Здоровъ будь батьку та прѡсти, якъ мы тебе обидили, або тобѣ що лихого вчинили!“ „Прѡстѣтъ и менѣ, дѣти; таяжь мы всеы грѣшнї люде!“

цѣлѣтнього Михайла. Михайло пѡповѣ бувъ ѡднакожь за своимъ батькомъ до Румунїи, а сей не хотѣвъ его пустити ѡтъ себе. Тогда вьязвася сенатъ на способы, чтобы змусити князя-заточника и испустить до Сербїи родину Караджорджевичѣвъ, а тогда вже и Милошъ подавася.

(Конѡць буде.)

нашъ въ Перемышля рускому парохови Жовкни, жадаючому ѡуитскои мисіи, зробивъ надію на „колись поновіше“, латиньско-польскій кс. Саковскій, держачи въ самъ день ювілея Собского (9 л. с. м.) въ латинькомъ костелѣ фариомъ въ Жовквѣ огнисту польско-патріотичну проповѣдь, заповѣвъ въ присутствіи сядачого на епископкомъ престолѣ опата кс. Новаковскога и численнаго народа, що „w serkwі ruskiej księży Bazylianów tu w Żółkwi odbędzie się za dwie niedziele święta misya, na którą wszyscy Wasz prawowiernych chryścijan zapraszam“.

Въ тойже самъ день, т. е. 9 л. с. м. нашъ братъ Русины въ Жовквѣ, маючи въ тыхъ офіціозныхъ словахъ польского кс. Саковского вже неапереченый доказъ, що задумана кс. опатомъ Новаковскимъ и злоповѣтнымъ др. Сарницкимъ ѡуитска мисія въ рускій церкви ихъ несомнівно ѡтбудися має, списали и численными підписами ствердили своей протестъ противъ такой мисіи и выслали тойже до своего Преосв. Владыки до Перемышля.

Протестъ той рускиихъ парохіанъ Жовкни противъ мисіи ѡуитовъ въ рускиихъ церквахъ ихъ парохіи, звучитъ дословно, якъ слѣдуе:

Ваше Преосвященство!

Всесвѣтлѣйшій Отче Владыко нашъ!

Съ великимъ смуткомъ и горестію сердца дождалися мы на сихъ дняхъ, що за недавній часъ въ св. рускиихъ церквахъ Жовковскои парохіи має ѡтбудитися ѡуитска мисія подобна той, яка недавно ѡтбудувалася въ одномъ изъ сусѣднихъ сѣлъ, именно въ парохіи Рудѣ Лѣсноій, Равско-Потелицкога деканата.

Яко вѣрніи сыны нашої св. Матери-Церкви рускои, для удержаня котрой въ Си вѣковѣчной славы и блеску мы не только добро наше охотно и богобоязно складаемъ, але такожъ и жите наше съ сыновною любовію жертвовати готови, осмѣляемся противъ такой мисіи ѡуитскиихъ монаховъ, до нашої церкви неприналежащихъ, внести смиренне представленье, а то изъ слѣдующихъ поводовъ:

1. Въ нашій жовковскои парохіи, состоячій изъ вверху 2400 душъ руского обряда, ѡтъ давнаго часу и до нынѣ не случались нѣ громадно, нѣ въ поодинокихъ родинахъ якъ небудь пороки або соблазны, чи то ѡтступничества ѡтъ св. Христовой вѣры, чи то ширена недовѣрства або якои поганои ереси, для ѡтверненя котрыхъ священна власть въ церквѣ Христовой особливо рѣшилася бы признавати особлившу потребу духовныхъ мисій. Сама ся головна цѣль духовной мисіи есть такого рода, що подобна мисія загаломъ не на честь, но на неславу свѣдчати бы могла о нашій парохіи, котра на таке сѣдочтво ніякимъ чиномъ собѣ не заслужила.

А не смотрячи на то, если искренно признаемъ, що грѣшній всьмо и задля того духовныхъ наставленъ шо дня и шо ночи потребуемъ, то подобну мисію успѣли бы совершити у насъ не то чужіи, намъ нѣ житємъ, нѣ поведениемъ невѣстней монахи, а скорше всего нашъ-же рускій священники, живучи таки посередъ насъ або въ найближшій нашій окрестности, котрыхъ не только мы, жовковскій Русины, лично и особенно знаемъ, но котрыхъ задля ихъ честной, богобоязной жизни высоко почитаютъ навѣтъ инновѣрцѣ такъ въ мѣстѣ Жовквѣ, якъ и въ цѣлѣмъ повѣтѣ. Духовній отцѣ тѣ, ѡтличній поведуды примѣрнымъ житємъ и поважаній въ повѣтѣ, яко свѣтила богословскои науки и яко краснорѣчивій проповѣдники, були бы въ состоянн мисіоновати у насъ — если вже потреба мисіи такой окажется — съ лучшими о много успѣхомъ, якъ чужіи монахи, котрі не въ силахъ дѣйствовати у насъ и на насъ примѣромъ живни, о якоій нѣчого не знаемъ, а только можуть на короткій часъ облажити насъ словомъ, „еже безъ дѣла мертво бываетъ“.

2. Изъ взгляду на ту обставину, шо для сповненя духовныхъ мисій въ рускій церквѣ нашій премного своихъ власныхъ славныхъ и навѣтъ чужими людьми высоко поважаныхъ священникѡвъ — хвала Богу — завемъ, не можемъ мы Русины холодно и безвучаечно смотрѣти на то доткливе оскорбленье, непонятно погорджуванье и — шо такъ скажемъ — нечуванный афронть, якій тутъ супротивъ тыхъ-же нашихъ отцѣвъ духовныхъ дѣсая, если вмѣсто нихъ, маючихъ до того не только повну квалификацію, но и перше неаперечне право, устроюють духовній мисія въ рускій церквѣ чужіи монахи, не выказавшіся нѣ подобно имъ для церкви нашої квалификацію, въ тымъ менше якимъ для служеня ей пра-

вомъ! Така погорда, тымъ бѣльше боляча, шо походить ѡтъ вопіющей несправедливости, возбуждая въ духовныхъ нашихъ сильную горесть и добре умотивоване противъ ѡуитскиихъ мисій роздражненье, о существованн котрого духовна власть наша може впрочѣмъ якъ найточнѣйше пересѣдчитися, если зволитъ въ тѣмъ дѣлѣ переслухати кого небудь въ состоячихъ подѣ ей вѣдомствомъ честныхъ лицъ духовныхъ протоколярно.

3. Происходивша въ м. червню с. р. перва ѡуитска мисія въ парохіи Рудѣ Лѣсноій въ сусѣднѡмъ Равско-Потелицкѡмъ деканатѣ проивзела непріязне зворушенье такожъ въ нашѡмъ руско-селянскѡмъ народѣ, котрый рѡжными толками о той чужѡи мисіи роздражненый бувъ до такой степени, шо мѣстцевый парохъ О. Минчакевичъ змушений бувъ для усмирена „збунтованыхъ“ умѡвъ просити ѡтъ ц. к. политической власти своего повѣта помочи ц. к. жандармѡвъ. А той же „бунтъ“ нашихъ братѡвъ Русинѡвъ въ Рудѣ Лѣсноій походитъ не ѡтъ якого ворожого противъ святой вѣры подѣшченя, но едино ѡтъ того справедливого негодованя всѣхъ людей рускиихъ, шо до нашихъ церквей вмѣсто своихъ рускиихъ насылаются якъсь незнаій нѣкому ксендасы не нашого обряда и не нашої народности, котрі яко бы самымъ появленьемъ своимъ попередъ насъ на духовной мисіи мали показати намъ, шо наші рускіи священники неисправно законъ Божій знаютъ и не добре насъ въ св. вѣрѣ христіаньскої обучаютъ. „А если такъ оно есть — говорили въ той часъ ѡуитскои мисіи депутаты-селяне въ Рудѣ Лѣсноій нашимъ рускимъ ѡтпоручникамъ консисторскимъ, если таке оно, шо ѡуиты мудрѣйшій ѡтъ Васъ въ законѣ Божѡмъ, то чому Преосвященный Владыка нашъ поставивъ надъ нами Васъ, а не тыхъ ѡуитѡвъ, та чому и Вы сами не приймаете собѣ тыхъ ѡуитѡвъ въ своихъ учительствѣ?“ — Самъ вже той фактъ, правдивѡсть котрого стверженою бути може достовѣрными свѣдками, достаточно показуе, шо подобній мисіи ѡуитѡвъ возбуждаютъ въ народѣ нашѡмъ небуваліи передъ тымъ толки недовѣрства и легковаженя, на шо въ дѣлахъ св. вѣры гѡрше надъ все уважати належитъ.

4) Недѡвѣрство и легковаженье могутъ возбудити подобній мисіи ѡуитѡвъ въ нашѡмъ народѣ не лишь супротивъ нашихъ рускиихъ священникѡвъ, але навѣтъ супротивъ нашего руского обряда, а то именно въ причинъ слѣдующихъ: а) оо. ѡуиты, незнакомлені съ нашимъ св. обрядомъ и погорджуючи условія, подѣ якими мы Русины святу унию съ престоломъ римскимъ признали, заводили на своей мисіи въ Рудѣ Лѣсноій неуимствій въ нашѡмъ обрядѣ утановы, яко то: звоненье на Ave Maria, „Здроваески“, „ѡтхивные“ и кропленя, супликаціи и инші сѣвы лат. обряда (на пр. „Споминка мисіи“); б) они жадали ѡтъ вѣрныхъ подниманя рукъ въ знакѣ принята дѣякихъ ѡбѣтовъ, котрі многими вже не додержуются; роздавали женамъ и дѣтлѣмъ различнй амулеты, вида у насъ незвычайго, за шо привяши ихъ бути мужаи и ѡтцями своими лаяніи и битіи, въ чѡго возникавъ роздоръ въ родинахъ; в) они выпытовалися на св. сповѣди о тайны родиннй, роздавали сповѣдавшимся грошѣ и записовали собѣ назвиска ихъ, чимъ народъ дуже занепокоився; давали также грошѣ вѣдтови и присяжнымъ на то, шобы тѣже люди на мисію згонювали; ба они назвали одного достатного господаря наибѡльшимъ грѣшникомъ въ сѣлѣ, не называючи, правда, его по имени, но веказуючи недвоумьсленнымъ описаньемъ на него; г) одинъ въ тыхъ мисіонерѡвъ въ руденьскої церквѣ наводячи слова Христовы: „не будьте лицемѣрніи, яко тотъ фарисей“, указавъ при сихъ словахъ рукою на руского гр. к. священника, бувшого тогда въ церквѣ въ родѣ вызначеного ѡтпоручника нашої рускои консисторіи; д) ѡуиты-мисіонеры въ Рудѣ Лѣсноій погорджували руску епархіяльну власть, бо зачали мисію въ день передъ вызначенымъ на то терминоу и продолжали ви ще и въ день шо означенѡмъ на ной речинци, до того оголосили они пародови благословенье св. Отца съ повнымъ ѡтсутствомъ, о чѣмъ дотычна власть духовна наша (вѣрнятно нѣчого не знуючи) нѣякого урядового повѣдомлена не выдала; е) одинъ въ тыхъ же ѡуитѡвъ, именно Т. Бачинскій, мисіонуючи минувшого року въ Трипольщинѣ, учивъ на тойже мисіи: „До пекла поде той, кто креститъся клѣде рукою напередъ на правый бѡкъ, а потѣмъ на лѣвый, бо грѣхъ есть смертельный въ правового (переднійшого) боку ити до лѣво-

го... и т. п. — Наведеніи тутъ факты въ наименшихъ подробностяхъ могутъ бути спривдженіи достовѣрными свѣдками на мѣсци.

Если отже, якъ ту достаточно показавно, суть при бѡгатѡмъ числѣ нашего власного духовенства ѡуитскій мисіи у насъ не только алишнй, но шо до дѣйствія своего навѣтъ дуже шкодливій; если неохота до тыхъже мисій такъ въ стороны руского народа, якъ и руского духовенства гѡдна ветъ увагляденя управляющей нами рускои власти духовной; если наконецъ въ дѣлахъ святого руского обряда, любленого, высоко почитаного и всею ревностію держаного черезъ насъ, рускиихъ парохіанъ, если розважннй голосъ и сердечный вопль и искренна просьба наша мають яку вагу передъ престоломъ, на котрѡмъ наші же власні Русины-Владыки засѣдаютъ и въ такихъ дѣлахъ святу правду, бо спасенье душъ нашихъ пѣдѣ ѡтвѣтомъ передъ своею совѣстію и передъ Господомъ Богомъ возвѣщаютъ: то въ взгляду на всѣ тутъ наведеніи точки нашего смиреннѣйшого представляеня противъ ѡуитскиихъ мисій мы уповаемъ, мы надѣяемся:

шо Ваше Преосвященство, Всесвѣтлѣйшій Отче Владыко нашъ, зволите могучимъ архипастырскимъ словомъ своимъ ѡтправу ѡуитскои мисіи въ рускѡй жовковскої парохіи закатати, а прѡпоручити нашоу Пр. отцу парохови, шобы тойже, если потреба того окажется, при нашѡмъ охотнѡмъ свѣдѣудѣлѣ устрои въ мисію въ рускиихъ сусѣдѣ-священникѡвъ, яко се подобае „братіи своей братіямъ своимъ же быти къ помощи, къ спасенію и ѡтрадѣ.“

Жовкѡвъ, дня 28 серпня (9 жовт.) 1883.

(Слѣдуютъ численніи підписы.)

Народна Торговля.

(Конецъ.)

Справа рускои торговлѣ приняла рѣшучій оборѡтъ по генеральныхъ зборахъ въ 1882 р. На всѣхъ попереднихъ зборахъ тов. им. Качковского, ѡтъ 1877 р. почавши, обговарювано пытанье торговлѣ, а въ 1882 не поставлено вже на порядокъ дневный и не складано жадного справозданя въ чинности дотычного комитета. При конціи зборѡвъ заинтерпелювавъ одинъ изъ присутныхъ селянъ въ дѣлѣ гуртовой крамниці. „Обѣдчатъ и ѡбѣчатъ“, а крамницѣ якъ не було такъ и нема“, — сказавъ мѣжъ иншимъ нашъ патріотъ. Интерпелляція тая доказала присутнымъ, шо купецкимъ дѣломъ интересуея народъ и шо се пытанье стався мѣжъ народомъ пытаньемъ его существованя. Слова выше наведеніи и важность сего дѣла спонукали п. В. Нагѡрного, повернувшого только-шо изъ заграничѣ, до написаня обширной статьи: „Якъ люде собѣ въ нуждѣ даютъ раду“, умѣщеной въ ч. ч. 77 и др. „Дѣла“ въ 1882 р. Авторъ сей ровѣдки указавъ на истнующихъ вже примѣрахъ, якъ до такихъ робѡтъ люде приступаютъ, якъ ихъ ведутъ и до якихъ результатѡвъ доходятъ. Зъ примѣровъ тамъ наведеныхъ показалося, шо люде розпочинали подобній дѣла, якъ гуртова крамниця, ще подѣ гѡршими обстоятельстваи, якъ товъ весь у насъ и доходили до великаньскихъ результатѡвъ; розходится только о то, шобы взятися за дѣло, котре показалося потрѣбнымъ, а взятися до него энергично и ѡдуманно. Веденье дѣла купецкого попри литературнѡмъ товариствѣ не могло осягнути своей цѣли; оно есть такъ обширне, шо конче потреба нимъ самымъ завьтися, накопи хочемо мати въ него яку користь. По укнѣченю повышенои статьи призвано п. Нагѡрного въ члены торговельнои комитета, въ котрѡмъ участвовали: пп. Северинъ Держко, Стефанъ Гучковскій, Антонъ Волошиновичъ, Стефанъ Лабашъ и дръ Левъ Павенцкій. На засѣданн того комитета въ дня 20 стар. ст. жовтня 1882 поставивъ п. Северинъ Держко, яко предѣдатель комитета, пытанье, чи не дѡйшлобыся до назначеню цѣли въ купецкѡмъ дѣлѣ, о котрѡмъ ѡтъ давна вже говоримо, посредствомъ особного товариства. Всѣ присутніи забирали голосъ и всѣ высказалися въ користь особного торговельнои товариства. На тѣмъ таки засѣданн зъ дня 20 жовтня стар. ст. 1882 рѣшено одголосно завьзати товариство купецке, и залежне ѡтъ истнующихъ вже товариствъ, въ цѣли ширена промыслу купецкого помѣжъ народомъ, яко средства до поднесеня народного добробыту и

т. д. По завашѡмъ рѣшенн поручено п. Нагѡрному выготовленье статута и программы организаціи. Надѣмнати належитъ, шо тогда вже згодженося на то, шо товариство съ тогда мая носити на собѣ окраски жадного съ политичныхъ сторонництвѣ, оно має служати всѣмъ рускиимъ сторонництвѣмъ однако. На слѣдующѡмъ варазъ засѣданн комитета, т. е. дня 14 листопада стар. ст. 1882, була поручена работа до специальныхъ дебѡтъ надѣ поодинокими точками статута. Принято безъ довѣшихъ дебѡтъ внесенье, шо товариство має бути зарегистрировано съ ограниченою поруюю. По убѣненн дебѡтъ надѣ статутомъ завѣдомлено о завашѡмъ рѣшенн центр. выдѣлѣ тов. им. Качковского, на котре то завѣдомленье одержано ѡтъ выдѣлу заявленье, шо ѡнъ приньвъ се до вѣдомости, желая поводжена новому товариству, однако не приймае сего дѣла до дальшого урядованя, бо не чуея бути компетентнымъ, а комитетъ, выбранный выдѣломъ, убѡльнило ѡтъ вложеного на него обовязку ажъ тогда, коли нове товариство буде фуніціоновати. Щѡбы хочъ льбвеку нашу публичку съ новымъ товариствомъ познакомити и при тѣмъ заслужити рады и выслуhati гадки широкого кружка, скликано на день 1 марта стар. ст. 1882 обширнѣйшій зборъ. На тѣмъ зборѣ порушено на ново справу получена „Народной Торговлѣ“ съ товариствомъ Качковского, шо дало побѡду до кѡлькохъ ще засѣданъ розширенои комитета. Всякіи внесены, дотычні сполученя тыхъ товариствъ, оказалось або непрактичнй, або супречнй съ закономъ зъ 9 цѣвтня 1873 р. въ наслѣдокъ чѡго осталося перше внесенье ѡ ѡтрубности торговельнои товариства, котре яко таке буде выступати.

Всесторонне розбиранье пытаня дотычного нашего товариства, дебѡты надѣ статутаи и организацію були причиноу, шо конституцій зборъ мѡгъ доперва 5 липня нов. ст. сего року наступити. Зборы тѣ ѡтбулися въ „Народнѡмъ домѣ“ въ присутности ц. к. нотаря, свисавшого актъ заснованя товариства и выбору управы. До рады управляющей выбрано: о. Евгенія Дуткевича, властителя Рудна, яко предѣдателя, п. Северина Держка, яко мѣстопредѣдателя, пп. дра Льва Павенцкога, Васеля Нагѡрного, Корнила Устѣновича и о. Ивана Костецкога, яко членѡвъ рады. Вписанье въ регистръ наступило дня 30 л. липня с. р. въ наслѣдокъ рѣшеня ц. к. суда кравного, яко торговельнои зъ дня 21 л. липня 1883 до ч. 28876. Признатися належитъ, шо на конституційныхъ зборахъ появилось только одиннадцать людей. Ся мала участь въ зборѣ, походявши впрѡчѣмъ въ недостаточного оголошени дня зборѡвъ, дуже печально ѡтбилая на лицахъ аранжерѡвъ. Выдавалося тогда, шо праця ихъ не знайшла попертя въ стороны льбваскои громады, котрой моральнымъ обовязкомъ було живѣйшю участь въ тѡмъ предпріемствѣ омывати, — адавалося, шо трудъ комитета былъ даремный. Обава тая однакъ была передачена, бо ѡтъ дня оголошени и разбеланя статута и заявленъ о приступленн до „Народной Торговлѣ“ число членѡвъ и подисавыхъ удѣлѡвъ такъ, шо обава о неудачи нашего предпріемства вже въ части усунена. Правда, шо мало — мало впынуло грошей, але надѣ на бѡльше щодень росе. Першій удѣлъ приславъ ѡператоръ, другій учитель, а третій воиакъ. Аранжеры предпріемства ѡтыскали на ново енергію до дальшой працѣ, а народъ рускій подѣдержитъ ихъ численными приступленнми до товариства першого того рода на нашій Руси. Радѣ управляющей удалосъ повьсикити вже ѡтповѣдній силы до ведени купецкого дѣла, а мѣжъ членами ви пануе згода и толеранція помимо того, шо засѣдаютъ тамъ люде ѡбѣхъ сторонництвѣ рускиихъ и есть надѣя, шо ѡно и дальше такъ буде. Сумне наше положенье подѣ кождымъ взглядомъ повинно насъ до цѣлковитого порозумѣння допроводити, а особливо тамъ, где ходитъ о экономичну справу. Хотъ на тѣмъ поли пованны мы всѣ, якъ одинъ мужъ працювати, всѣ силы въ одну сполучити, а накопи тов наступитъ, — мусять наизъ стати лучше. Громада великій чоловѣкъ, наша народна пословиця.

Якъ при кождымъ нашѡмъ народнѡмъ дѣлѣ, такъ и тутъ при завьзанн такъ гуманнаи товариства не забула наша „пріятелька“ „Вашта Нарѡдова“ брызнути на насъ бѡлотоу, будто мы въ спѡдѣлѣ съ жидами нашу „Народну Торговлю“ засновали. ѡтповѣдати старій грѣшницѣ на сей закидъ уважати мы на него потрѣбне и насъ понижуюче, бо знаемъ, шо тѣ

Gazeta в очах наших публіки вже так про-
брехала, що нікто не йме ви ввіры. Пись-
бреше, ввтеръ . . . Она бѣдолашна гнѣваея,
що по польске „Towarzystwo dla handlu wiejskiego“
(шкочуристуваннше нашою гадкою) зробило цѣл-
ковите оіеяко. Посадилисте панове наше „То-
warzystwo“ на чужой нивѣ, тому оно усхло.
Вамъ захотѣлось заравъ по паньски зачинати;
хотѣлисте дѣдичѣвъ до того повтягати, у ко-
трыхъ „progrinascya grunt“, удѣлъ коштувавъ у
насъ 50 вр., якъ панамъ до лица. Та вамъ впро-
чѣмъ не ганделъ бытъ на умѣ, якъ засновували
ваше Towarzystwo, а szlachetna польонизація —
тому то оно вамъ не повелось. Мы народѣ бѣд-
ный, платячий податки съ всякими додатками
на „obchody“, „kontusze“, на крадежи для гдѣ-
якихъ повѣтовыхъ касирѣвъ и т. п. potrzeby
krajoje, — мы только по 10 вр. на удѣлы да-
ємо, а кто має больше дасть больше, — проща-
нннці такоже не маємо, теже не боимося ви
упадку, якъ народѣ нашъ возьмеса до ганделю,
— мы дали можнѣсть и бѣдному чловѣкови
въ громадскѣмъ дѣлѣ участь брати — а до
того мы ще на своей вемелѣ, — теже и безъ
жидѣвкою помочи обійдемося. „Gazeta Narod.“
думавъ, що такъ якъ ви почитателѣ безъ жидѣ
вѣвого вдѣяти не можуть, ба навѣтъ при вы-
борахъ безъ жидѣ нѣчого бѣ не адѣдали — то
еже и другі народы безъ жидѣвъ жити не
смоглибѣ; — мы однако дамо собѣ раду безъ
Gazety и безъ жидѣвъ, Gazeta може бути спо-
кѣйна. Грѣшница говорить, що жиды намъ
помагають при торговлѣ, а мы дождемося ще
того, що съ почитателѣ будутъ жидѣмъ пома-
гати до подорваня нашего предпріемства; але
и тутъ дамо собѣ раду. Народѣ нашъ почувъ
еже въ собѣ силу, порозумѣвъ еже, чому онъ
бѣднй, — а маючи по при силѣ физичной и
силу моральну, хоче честнымъ трудомъ вы-
добути се вѣ нужды, въ яку его загнано. Горе
тому, кто схоче спивати его и тѣй честной и
тѣхѣй праці! Мы засновуемо нашу торговлю
въ часахъ погромѣвъ жидѣвскихъ, щобѣ пока-
зати, що не колѣомъ, а трудомъ належить усу-
вати ненормальнѣсть, яка теперъ мѣжъ жите-
лями жидѣвскою а христіанскою вѣроисповѣ-
дана вьтворилася, теже ожидалисьмо попертя
нашого гуманного дѣла съ стороны кождого че-
свого чловѣка, а не того, що насъ болотомъ
обкинуть. Кидайте болотомъ; въ болотѣ жи-
вете и въ болотѣ закѣнчите ваше жытѣ. А ты
рускій народе мужайся, ратуйся, горнися въ
грамаду, бо грамада великій чловѣкъ! — „На-
родна Торговля“, исторію котрой мы тутъ въ
короткихъ словахъ подади, може наибѣльше
привинитися до поднесеня нашего добробыту.
она подае случай и бѣднѣйшимъ въ зарѣчку
користати и грѣшь свой въ безпечнѣ мѣсце
на проценты положити. Съ заснованьемъ на-
шого товариства, упали давнѣйшй обавы, що
не знаидемо фавыхъ людей, бо якъ только
объявлено те заснованье, показались и люде фа-
ховй, нема отже обавы, що дѣло се заснѣт-
се. Чимъ скорше збереса потрѣбнй грѣшь на
початокъ, тымъ скорше розвѣчнеся. Мы будемо
пыльно за роввоъмъ тои народной институціи
сѣдѣти и бѣтъ часу до часу нашѣ спостереженя
до публнчнои вѣдомѣсти подавати. Комитетъ
выявляея въ вложенои на него задачѣ совѣ-
стно, рада управляюча упорядкувала и поряд-
куе дальше свою работу, а теперъ черга на на-
шу успешнѣсть, щобѣ своє зробила, а тогда
вороги нашѣ побачать, що мы ще жѣємо и
жити будемъ! Помагай Богъ честному дѣлу!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Урядова газета) помітила въ 209 ч. зъ
13 л. версеня отручене писмо цѣсарске до гр.
Тиссе, въ котромъ выноѣда монархъ подяку за
зловѣднй манифестаціи людноости по поводу по-
сѣднего радѣтнѣго случія въ рѣдинѣ насѣднннн-
траву. Урядова та публикація „Gazety Lwowo“ и
предагована такоже въ азычѣ рускомъ.
(Рада мѣйска въ Люблянѣ) внесла була, якъ
мы своего часу доносили, представленья до
кравнскои рады школьной, жадаючи заведеня въ
мѣйсннхъ школахъ народныхъ выкладового языка
словенскои и выразила при томъ желанье, що-
бы на будучнѣсть наука нѣмецкого языка була
преподавана яко предметъ обовязковий, зачавши
бѣ третей класн народныхъ школѣ. Рада школ-
на рѣшила се жадање въ той способѣ, що еже
съ початкомъ сего року школьной заводится въ
народныхъ школахъ люблянскихъ азычѣ сло-
венскій яко выкладовый, не увзглянула одна-
коже другои точки петнціи люблянскои рады
мѣйской, покликуючося въ мотивахъ на давнѣйшй
въ томъ взгляды выданнй розпорядженья, котрѣ ма-
ють обовязувати на дальше. Розпорядженья тѣ

суть дуже неяснѣ и стоять самѣ съ собою въ
оушеречности, бо коли одно зъ нихъ постановляе,
що наука нѣмецкого языка має ажъ тогда за-
чатися, коли ученики умѣють вже добре читати
и писати своєю мовою, то побѣла другого, побнѣш-
ше выданого розпорядженья має зачатися наука
нѣмецкого языка развъ въ першѣй класѣ съ по-
чаткомъ шестого мѣсяца науки школьной. Зъ при-
чины сей неясности розпорядженья рѣшила рада
мѣйска ще разъ удатися до рады школьной съ
прошеньемъ, чтобы она заставилася надѣ справою
науки нѣмецкою мовы, а высказала аснѣйше
свою гадку.

(Сѣйма каринтійскій и форарлбергскій)
зѣбралися дня 11 л. версеня. Въ сѣймѣ каринтій-
скомъ отчитавъ посоль Гинтергуберъ справозна-
нне выдѣлу краевого въ справѣ регуляціи Дравы
и сконстатувавъ, що правительство въ переспра-
вахъ, якѣ велѣло отъ часу послѣднѣи сеснн сѣй-
мовои межи нимъ а выдѣломъ краевымъ, оказу-
вало для сеп справы велику прихнлнѣсть и о-
хотнѣсть. — Въ сѣймѣ форарлбергскомъ ухвалено
резолуцію въ справѣ святковани недѣли и рѣше-
но причннтися до будовы и удержаня институту
для глухонѣмыхъ въ Мильстѣ сумою 900 зр. а.
в. и принятю гдѣякѣ змѣны въ краевѣи и громад-
скѣи ординаціи выборѣи.

(Въ Пештъ) отбулася дня 11 л. версеня
конференція межи угорскимъ правительствомъ а
хорватскимъ мужами дѣврѣи. Въ конференціи
брали участь съ стороны правительства кромѣ
президента министровъ Тиссы, министры: Самари
и Бедековичъ, а зъ Хорватѣвъ: бр. Илкѣи Іоси-
повичъ, Мигаловичъ, Микоча, двоухъ Целяче-
чѣвъ и бар. Живковичъ. Президентъ сѣйму хор-
ватского Крнстичъ и посоль Шрамъ, котрыхъ
Тисса такоже запросилъ, отгнугнулисе отъ участи
въ конференціи. Конференція мала на цѣли по-
информувати правительство о теерѣшнѣмъ по-
ложеню въ Хорватнн и настроеню сторонннцтва на-
ціонального, а се проявилося въ промовѣ Тиссы,
котрой, навазваши до оголошенихъ въ печати по-
становѣ министериальныхъ конференціи въ Вѣдни
и отзовы ген. Рамберга, завѣвавъ хорватскихъ
мужѣвъ довѣрѣи, чтобы высказали свою гадку. —
Пѣсля „Budapester Correspondenz“ забирали всѣ
присутнй голѣсъ и хочѣ не обійшося безъ при-
страстныхъ рекрнмаціи, мали всѣ признати, що
загрѣбѣи ексцесы сгравдали формальну анархію
и що належить выступити енергично, наколи має
бути удержаннй мирѣ. Бѣсѣдники отрого крити-
кували лиху администрацію въ Хорватнн, котра
въ многихъ случаяхъ була причиною непоряд-
кѣвъ. — Положенье въ Хорватнн дуже серіозне,
бо хочѣ въ послѣднихъ дняхъ не було въ Загре-
бѣ самѣмъ непорядкѣвъ, то еже сама повѣова-
ціална преса констатуе, що рухъ на провинціи
взмагася. Характеристичнй въ томъ отношеню
дадѣ подае органъ Тиссы „Nemzet“. Послѣднй
вѣсти, якѣ ся газета получила зъ Загѣри, сумнѣ-
шй отъ всѣхъ давнѣйшихъ. „Торѣчне живно було
дуже лихе, черезъ чотыри роки выбывавъ градъ
всѣмъ засѣвъ, такъ що люде не мали вже чымъ пла-
тити за аскурацію. Народѣ такъ збужѣвъ, що
словно голодуе. Сегорѣчну кукурузу, поки ще
достига, сушено на сонці, або на печи, чтобы
змотати на хлѣбѣ. Платня робѣтнннка выноситъ
на день 18 кр., а се не выстарчае и на хлѣбѣ.
Наслѣдкомъ бунту всѣхъ вазннцѣ переполненнй. Коли
запнтати ннтеллігентного селяннна, що причиною
бунту, то отпѣвдае: „Пане, мы голодуемъ, та
что то чловѣкъ не зробитъ, коли голодннй. Ну
най тамъ ще застрѣлятъ кѣлькохъ людей; насъ
и такъ за богато.“ — Що ситуаціи грѣзна, по-
знають вже самѣ Мадяры та годѣ тееръ что
вдѣяти, коли элементъ мадарскій не має въ Хор-
ватнн нѣякого прхнлнннка. Президентъ хорват-
ского сѣйму бар. Крнстичъ, хочѣ признаеи до
сторонннцтва, стояючого за униєю съ Мадярами, то
отказае отъ всякой участи въ конференціяхъ,
бо мадарскій таблнцѣ, котрѣ тееръ на ново по-
прнбывано въ Загребѣ, якъ онъ нше до Тиссы,
суть нарушенемъ угоды, а посоль Шрамъ моги-
вую свою неприсутнѣсть тымъ, що не може вы-
дѣлитися зъ дому (прнтѣкъ до стану осады). Въ
виду того невельня надѣя, чтобы правительство
могло члѣдити на выльѣ самыхъ Хорватѣвъ, бо
хочѣ брадо кѣлькохъ знаменнншихъ зъ ннхъ
участѣ въ конференціяхъ пештєнскихъ, то кромѣ
будущого бана гр. Целчевича нѣкто не має зъ ннхъ
такѣи популярности, чтобы могъ за собою потя-
гнути цѣлнй хорватскій народѣ, а гдѣякѣ уча-
стнннн конференціи, якъ пр. форнтгованнй на бана
Іоснповичъ, выдженнй навѣтъ яко „мадарѣнцѣ“ дуже
ненавндетѣ все, що мадарѣке и выдѣти въ ко-
ждѣмъ мадарскомъ урядннку своего наибѣльшого
ворога. — Що було причиною хорватскнхъ за-
ворѣжъ, знае кождѣи, кто слѣдивъ за справою
отъ початку, но якъ за вѣдѣжъ, такъ и тееръ у-
мѣють недруги Славянъ знати причнну нещастя
за границю. Замѣтъ признатися до винн, за-
мѣтъ узнати безтактнѣсть угорского правитель-
ства чи его органу Давида, котрого поступокъ
ставос поводомъ теерѣшного розстрою, выдѣти
теперъ въ Пештъ въ цѣлѣи хорватскѣи справѣ
лишь руку русскѣого правительства и прису-
ють теерѣшннй стать въ Хорватнн выльвовн
„рубля“.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. До „Köln. Ztg.“ доносятъ зъ по-
тавской губерніи о новыхъ погромахъ жидѣвскихъ.
Початокъ тѣхъ погромѣвъ мавъ бути таіи: Вла-
ститель цирку нѣиѣвъ жидѣвковѣ одного хлоп-
ца христіанннна въ око, коли сей заглядывъ до
цирку крѣзь шпату мѣжъ досками. Се дало по-
вѣдѣ, що народѣ розъяреннй кннувся на дирек-

тора цирку и разнѣлъ циркъ всеѣмъ, потомъ
кннувся народѣ на жидѣвскѣи хаты и збурилъ ихъ
до гла. — До „Pol. Corr.“ доносятъ зъ Варшавы,
що русскѣа военна управа положила въ пѣвнѣч-
ныхъ губерніяхъ Царства Польского новый та-
боръ въ Гасочннн (пультавского повѣта, лемжннхъ
окоп г.уб.) и що сей таборѣ ще сего року войде
въ ужнванье. Що року мають тутъ сконцентро-
вуватися на маневры бѣльшй массы войска. Для
того вьзослоя недалеко табора величезнй мага-
зннн, будуногоя дороги, чобѣи получить таборѣ
съ важнѣйшнми точками охрестности и отпѣвднѣю
до того приготовлюся стація желѣзной дороги,
чтобы на будучнѣсть можна якъ найскорше тран-
спортувати великѣи массы войска. — „Голѣсъ“ по-
чавъ еже выходити и поступивъ еже въ продажѣ.
Межи новою редакцію, а Краевскимъ не ма нѣ
чого сообщного. „Новостн“ объявляють, що пѣдъ
праноромъ Голѣсы стануть еже не только накли-
кувати: „Назадѣ до Москвы!“ але стануть еже
засывати до отбдованя „золотои орды“. — По
поводу смерти Тургенева запанувала жалоба по
всѣй Россіи; всюду сваткують памятя великого
поета. Въ Петербурѣ лишь надѣ тымъ придумо-
ють. въ якѣи найотпѣвднѣйшій способѣ належить
обходити похорѣнь Тургенева; кажуть, що похор-
нѣ его буде такъ величавый, якого ще нѣ свѣтъ,
нѣ Россія не видали, цѣла Россія буде въ нѣмъ
брала участь. Все журналы въ цѣлѣи державѣ
обходили день смерти его дуже торжественно, а
гдѣкотрѣ редакціи выслали деуатаціи на похорѣнь
до Петербурга. Складки на памятникъ посылалося
нже щедро. По бажаню Тургенева мощи его буд-
дуть зложены побѣчь Вѣльннскои (славного рос-
сійского критика), наколи только не стане яка пе-
решкода въ дорогѣ, бо задею, что въ грѣбѣ сего
поклѣннка не ма отпѣвднѣного мѣсца. Здаея, що зъ
той причнны похорѣнь трѣхи перетягнуготъ.
Дуже характеристичнымъ естѣ отъзѣвъ „Грждѣн.“
о похорѣнахъ Тургенева. Сей честнвецъ изъ кат-
ковской школы осъ якъ отъзѣваея о Тургеневѣ и
его похорѣнахъ: „Всѣ объявы почести — каже
„Грждѣн.“ — для поклѣннка зовѣмъ неперѣбнй;
бѣтъ бы вьрадѣ великимъ поэтомъ, але жадного
полнтною особнстѣю“. Кнзѣ Мещерскій почи-
нае еже навѣтъ побоюватися, що при похорѣнахъ
Тургенева стануть говорити бесѣды политичного
настрою, подобно якъ на похорѣнахъ Достоевского,
Некрасова и Корша, котрыхъ предтечами уваже
еже всѣ журналы, що вышли въ черныхъ об-
вѣдкахъ и члѣдной вѣнцѣ, якѣ зложено на доми-
ннѣ поклѣннка. Отъ протнвннй навѣтъ тому,
чтобы грамады закладали школы въ памятя Тур-
генева та каже: Отъ то велика почестѣ, що гдѣсь
тамъ зложатъ двѣ, три лихѣ школы въ памятя
поклѣннка, отъ то велика памятя!

Нѣмеччина. Отъ 9 с. м. отбвуются въ
Дисельдорфѣ зборы нѣмецкнхъ католикѣвъ. Межи
зѣбраннми появились: епископъ колонскій, кнзѣ
Арѣмбергъ и знанче чнсло посоль зъ центрумъ;
крѣмъ того прѣххаръ дѣр Верресъ, яко предста-
витель unіон catholіc въ Англнн. — Намѣотннкъ
Альзакцнй, гр. Мантайфель, выѣхавъ до Гастаню.
Подорожъ ся не має жадного полнтною значе-
ння. Правительственнй газеты доказують, що мѣжъ
Мантайфельмъ и кн. Вломаркомъ пануе якъ най-
болша згода. — На вѣдомѣсть вѣдѣнскихъ жур-
наловъ, будѣтѣи другі державы пѣдъ проводомъ
Нѣмеччнны хотѣли протесувати протнвъ посту-
пованя Россіи взглядомъ Волгарнѣ, отпѣвдае
„Nordd. Allg. Ztg.“ въ статіи „Европа протнвъ
Россіи“ въ слѣдуючій способѣ: „Мы констатуемо,
что въ мѣрѣдавчнхъ кружкахъ и слѣду не ма о
якнмося гнѣвъ на Россію зады еи поступованя
въ Болгарнн и что покликъ „Европа протнвъ Рос-
снн“ естѣ зовѣмъ ложннй и безпѣдставннй и не
лежитъ въ ситуаціи. Въ Вѣдни и Берлннѣ, а безъ
сомнѣву такоже и въ Италнн естѣ одно лишь ба-
жанье жити съ Россією въ згодѣ и мирѣ. Жадна
держава не выдѣти якогѣи интересу въ воійнѣ,
чи то велѣбы еи Европа, чи котрась одна держа-
ва. Нецасте воійны, хочѣбы и щасливѣи, позѣстане
завсѣгды нещастьемъ, а оупротивъ Россіи не змен-
шилѣбысь навѣтъ выгледями на якусь полнтною
корнсты. Отъ Россіи не ма чѣго нѣ жадати, нѣ
бажати; подобнй покликъ якъ „Европа протнвъ
Россіи“ служатъ лишь безъ потребности до того,
чтобы выклѣкати въ русскѣомъ народѣ обаву,
будѣтѣи хтоосъ думать зачннати Россію. На то,
что зайшо въ Болгарнн нѣкто доси че анѣ жа-
ловалося анѣ не вноснвъ протесту; навѣтъ най-
болше интересована Порта не вчнпнла того.
Розъярене отже державъ на Россію существоуе
лишь въ фантазіи тѣхъ, що хотнть зробити якусь
сензацию“. — Результаты выборѣвъ до саконъ-
ского сѣйму проявлн дуже знанче скрѣпленье
соціално-демократичной партіи. Ся вѣдомѣсть
вразила въ Берлннѣ дуже немнло. — „Гамбург-
скій Вѣдом.“ занѣвѣдаючъ звѣздѣ цѣсаря Виль-
гельма съ царемъ Александромъ III на 27 вер-
сеня въ Тнльзитѣ. — Здорове кн. Бисмарка, зда-
ея, погѣршилось, бо завѣзвано нагло зъ Берлнна
его привѣрного лѣкаря Струка на консультацію
до Гастаню.

Франція. „Temps“ отарася залагодити не-
потрѣбну обаву Англнн по поводу высыланя фран-
дуского войска до Тонкнн и каже, що пять ба-
таліонѣвъ, котрѣ высылаються въ помѣчь ген. Бу-
тетови нѣчого ще такъ отрашноио для Англнн;
Франція змушена лишь только войска выслати,
скѣлко потреба, чтобы положить конецъ „чорнымъ
хоругвамъ“. — Вѣдомѣсть, що министръ справъ
заграничныхъ Шальель-Лякуръ иде на отпѣотку,
показуея неправдливою. — Рада министрѣска зай-
малася 13 с. м. тонкннскою справою. Министры
высказалося за тымъ, чтобы поступати съ вели-
кою енергією и по причннѣ того мала появнтися
нота. Двѣ однакоже обстановы не дозволили прнй-
ти до постановленья; по перше надѣишли лѣшнй

вѣсти зъ Англнн, котрѣ кажуть спѣдѣватися мир-
ного залагодженья, а по друге не могли министрѣ
згодитися на те, чи склянувати палату, наколибы
треба посылати помѣчь. Министра воійны не було
при томъ, але онъ отдавъ свѣй голѣсъ писемно
и заявивъ, що естѣ протнвннй высыланю помѣчи
безъ вѣдомѣсти палаты. — „Patrie“ доносятѣ, що
пѣдчасѣ послѣднего побыту испанского короля
въ Парижѣ бувъ заговоръ, чтобы его вбити, але
что полиція тому всему перешкоднла.

Румынія. „Münch. Allg. Ztg.“ приносятъ
важну вѣдомѣсть о аграрннѣ убнѣствѣ въ Руму-
ннн. Недалеко отъ Букарешту въ сѣлѣ Скорчени
процесувалася грамада еже отъ давного часу съ
дѣдичемъ о громадскѣи грунтѣ. Дѣдичъ, якъ всею-
дѣ такъ и тутъ зѣумѣвъ довго провѣдѣтн процѣ-
съ въ свою корнсты; тееръ однакоже мала
справа еже остаточно закончнтися и въ той цѣлѣи
зѣыхала до села комісія и — подобно якъ то
давнѣйше практикувалося и у насъ — заѣхала
до дѣдича, а сей почавъ еи угощати. Уже на са-
ме лишь слово „комісія“ заворушнлося цѣла гра-
мада, колий еже почула, що она гостнтъ у дѣ-
дича и що сей еи прѣймае, то розлюталося, что
цѣлою товною рушнла до двѣра. Въ двѣрѣ сѣдѣли
гостѣ власне при столѣ. Селяне впадѣли до дому,
кннулися на дѣдича и вбили его на мѣсца, а его
сына такоже побнли, що сей на другій день померъ;
комісія ледво могла съ жытемъ втѣчи. Селяне
хотѣли ще и хату пѣдпалити; войско, що надѣш-
ло незабавкомъ ледво могло усмирити зворѣхо-
бленнхъ селянѣ. Въ цѣлѣи Румынін боюся по-
добннхъ розрухѣвъ. Аграрнн реформы зъ перѣд-
тамого року не зарадилн нѣякъ злому, хочѣ и
освободили селянѣ зъ пѣдъ нагайки, а сегорѣчнй
неудачѣ жыва и загальна нужда селянства не
дозволяють нѣякого добраго надѣятися.

Сербія. „Pol. Corr.“ доносятѣ, що либералы
и радикалы поставили въ Бѣлградѣ рѣжныхъ
кандидатѣвъ. Поступове сторонннцтво, котрого
пѣбѣда въ Бѣлградѣ певна, замѣнуея незадовогу
своихъ кандидатѣвъ. Стороннцтво Гвстача всю-
ды перенало. — Пѣсля диспозиціи подорожи короля
Мнлнана має сей прѣхати 16 с. м. зъ Гляйхѣн-
берга до Вѣднн, а 20 с. м. стрѣтнтися съ нѣмец-
кимъ цѣсаремъ въ Франкзуртѣ надѣ Меномъ.

НОВИНКИ.

— Вандализмъ Лра Сарницного, реформатора Васи-
лянъ. Въ короткомъ часѣ будѣ Ставропнлнѣ
святкувати ювлей першого руского друкаря ово-
го институту, ювлей Федорова. Многозаслу-
женный, неутомимый нашъ исторнкъ и азыкословъ
Вур. о. А. Петрушевичъ приготовлюе на те свя-
то отпѣвднѣну публикацію и проснвъ звѣстного
погромца бюджету краевого, п. архитекта Нагѣр-
ного, чтобы для той публикаціи знать рысунокъ
зъ надгробной камннной таблнцѣ, що находитѣя
въ церкви св. Онуфрїи во Львовѣ, где похоро-
нено мощи Федорова. П. Нагѣрннй пѣишовъ по
указане мѣсце и глядавъ пыльно за каменемъ, но
нѣ онъ, нѣ черѣ не могли отнайти его, ажъ за-
чытали муларѣвъ — котрѣ тамъ мали якѣосъ ре-
ставраціи работы. И щожъ довѣдалися? Рѣвъ
проста: Дру Сарницкому заважавъ камѣнь зъ
старинною написею и онъ казавъ нагробннкѣ
выкинути, розбити на куснѣи и ужити на пѣдла-
ту пѣдъ штакеты; байдуже про те, що пропам'я-
тна плита мала велику археологичну вартѣсть,
коли еи навѣтъ московскій ученй, бувши во Льво-
вѣ запрнмѣтали и зъ неи оловннй отливокъ для
себе зробили. Бѣднй Василнн! они вьрадѣ не
були нѣколи езутатами, але за то шанували свое.
Они переховували и переказували зъ поколѣнн
въ поколѣнне народнй забнтки, они не выкидали
святоотатною рукою гробннцѣ заслуженнхъ людей.
на таіи вандализмѣ здобувае ажъ професоръ уни-
верситету, докторъ богословнн, протогумѣнъ и езу-
итѣфакторъ чина св. Васалїа Великого, о. Климъ
Сарннцкій? Вѣдна галнцка Русе! чи и то сто-
итъ въ пнлнѣ протнвннѣвъ твоихъ, чтобы затер-
ти навѣтъ и слѣды твоєи мученичѣи давннны?

— Рускій народнй театръ представитѣ въ Тер-
нополн въ Недѣлю 16 версеня „Бѣдѣна Марта“
народна опера Воробкѣвича въ 3 актахъ, въ вѣв-
торѣкъ 18 версеня „Данишевн“, комедіо драма въ
4 акт. п. Невского и Думаса. Въ четвертъ 20 ве-
рсеня на дохѣдѣ Иваннн Бибѣровичевой „Дро-
пѣкъ Гїи Свѣтославнчъ“, великій князь кїев-
скій, трагедіа исторична К. Устїяновнча, премію-
вана на конкурѣ товариства „Руска Бѣсѣда у
Львовѣ“ — Въ Суботу 22 версеня „Верховннцѣ“,
драма О. Корженѣвского съ опѣвами и танцами.
Въ недѣлю 23 версеня „Настася“, драма петѣр-
рична Деяиса зъ надѣ Серету на ново перерѣле-
на до сценн. 25 версеня „Одеса“, опера въ 4
актахъ П. Бажаньского. Въ четвертъ 27 версеня
„Чорноморцѣ“, оперетка въ 3 актахъ Кухарѣн-
къ съ музыкою Льюенка. Въ суботу по разѣ першѣи
29 версеня „На добрѣчннн цѣлн“, оригинальна
комедія въ 3 актахъ Г. Грнгорѣвича, а въ недѣ-
лю 30 версеня на послѣдне представленья „Фед-
ло Острогскій“, исторична драма преміювана Оме-
льяна Огововского. Надѣмося, що П. Т. публннчъ
Тернопольщнны оцѣннть заслуги п. Бибѣровича
для русскѣи сценн и якъ найчлѣсннѣйше збереса
на бенефисове представленья улюбленой нашои
актрисы Иваннн Бибѣровичевой и увнѣчае до-
брнмъ успѣхомъ тяжкѣи и коштовнй представленья
историчннхъ драмъ рускнхъ и оперы Бажань-
ского.

— Дирекція руского народного театру складае при-
дѣлну подяку В.В. гр. Молодецкому и В. п.
Ронгеттн за ласкаве отпѣупленье оранжернн на
представленья театральна, а Вн. Генрику Камилю

за ширю поміч для нашон сцени въ Монастырникахъ.

Хорошу и здорову школу поставила громада въ Белелу въ своихъ селѣ. Честь ей за те и честь Пр. о. Володимиру Озаркевичеву, що своими речными заходами уможлививъ и перевѣвъ се дѣло.

Акъ довго Почаевъ, а въ томъ Почаевѣ образъ Матери Божою „зъ руского краю“, такъ довго ходивъ и ходитъ тамъ нашъ народъ рускій подивити въ сумне лице иконы Пречистой Дѣвы и зложити передъ милостивою заступницею своею свои жалѣ и свои слезы.

На конкурсъ розписанъ парохіи: Рокитно, дек. львовско-загородского; Бѣлоголовы, дек. зборівского; Новосѣлки загальний, дек. унеского; Горшова, дек. кудринецкого; Товмачъ, деканата товмацкого; въ приватного наданя. Термины на все парохіи до 31 листопада 1883.

Въ цѣли іерейского рукополаганя приняты до президентів: 1) Георгій Куницькій, 2) Николай Голинатый, 3) Василь Калитовскій, 4) Михаилъ Яцишинъ, 5) Онуфрій Делетъ, 6) Дмитрий Склековичъ, 7) Іоанъ Дыдыкъ, 8) Петро Богачевскій, 9) Іларій Семеновичъ, 10) Ізидоръ Бобкевичъ, 11) Корнилій Дудыкевичъ, 12) Григорій Ковчъ, 13) Павло Крушельнякскій, 14) Никола Селезінка.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

Малорусского словаря проф. Евгения Желеховского вышло въ светъ 6 тый отъ стор. 281 до 320 (Запечатки II до Черниче) и коштуе 50 кр. Въ выпускъ отъ 1—6 коштуютъ разомъ 4 зр.

Господарство, торговля и промыслъ.

Для веденя катастроу и надзору худобы на галицкомъ пограничю выдало министерство розпоряджене, приказующе всемъ властителямъ худобы доносити урядникови громады або обшару двѣрского, яко признаненнымъ на то органамъ о всякой наступившій змѣнѣ въ числѣ худобы, подавати всякія потрібныя выясненя, и доносити о станіи здоровья худобы, а все то въ 24 годинахъ при каждомъ наступившій случаю.

Курсы львовскій зъ дня 13. л. вересня 1883.

Table with columns: платити, жадають, австр. валютою, р. кр., р. кр. Rows include: 1. Акції за штуку, 2. Листи, 3. Листи довгий за 100 р., 4. Облиги за 100 р., 5. Лысы мѣста Кракова, 6. Монеты.

На фондѣ стипендіій имени Вол. Барвѣньского выплынуло дальше: за розпродажъ Отчига и Бесѣды 80 кр., Ю. В. зъ К. 50 кр., В. Поховскій зъ окладки на весѣлю п. Из. Глинского 4 зр. 10 кр., панни Анна Тарнавска и Амалія Туркевичъ зъбраны на весѣлю въ Смержевѣ 30 зр. 52 кр. (въ тѣй складѣ взяли участъ: п. Мацлинскій зъ Кракова 1 зр., п-на Анна Тарнавска зъ Смержева 1 зр., п-на Карола Заѣвска 50 кр., п-на Стефанія Тянякевичъ 1 зр., п-нѣ Омелянска 1 зр., молодой Петро и Іоанна Богачевскій 3 зр., п-на Ирина Омелянска 1 зр., п-нѣ Тянякевичъ зъ Николаева 1 зр., п-нѣ Боднарва 1 зр., п-на Бодна-

еще нѣ? — Та ктожъ то вамъ таке нахлѣвъ?... — Живіо! закричали селяне и розбѣглися спокійно во своиомъ.

Вѣсти епархіальныя.

Зъ АЕпархіи Львовской.

Увѣщане отъ испита конкурсового получили: Мих. Ганкевичъ, пар. Глѣбова; Кароль Тылявскій, пар. Дубрица; Антоній Ульванскій, завѣдатель въ Лѣоникахъ; Ленкій Сильвестеръ, пар. въ Поручинѣ; Савинъ Кисилевскій, парохъ въ Чернолѣзяхъ; Игнатій Ильницькій, пар. въ Подпечарахъ; Емилій Волянскій, пар. въ Стратинѣ; Іоанъ Барвинскій, капел. въ Сервирахъ; Донгинъ Раковский, парохъ въ Боднарвѣ; Іосифъ Тыховичъ, парохъ въ Хлѣбчинѣ лѣсномъ; Павло Хлѣбчинскій, капеланъ Черемхова.

Митр. консисторія вставляе въ взглядомъ каноничномъ институціи на капелянію Взовицю для Мих. Варана, завѣдателя Петликовецъ.

Завѣдательство Вѣлоголовъ, дек. зборовского, получилъ о. Никита Дяковъ, сотрудникъ въ Копахъ.

Сотрудничества получили: о. Теофілъ Лавровскій въ Тернополи; о. Емилій Сеневицскій прив. сотруд. въ Баршѣ на Соколѣвъ, дек. буцацкого.

На конкурсъ розписанъ парохіи: Рокитно, дек. львовско-загородского; Бѣлоголовы, дек. зборівского; Новосѣлки загальний, дек. унеского; Горшова, дек. кудринецкого; Товмачъ, деканата товмацкого; въ приватного наданя. Термины на все парохіи до 31 листопада 1883.

Презенту получилъ Соаронъ Литвинювичъ на парохію Пѣстынъ.

Въ цѣли іерейского рукополаганя приняты до президентів: 1) Георгій Куницькій, 2) Николай Голинатый, 3) Василь Калитовскій, 4) Михаилъ Яцишинъ, 5) Онуфрій Делетъ, 6) Дмитрий Склековичъ, 7) Іоанъ Дыдыкъ, 8) Петро Богачевскій, 9) Іларій Семеновичъ, 10) Ізидоръ Бобкевичъ, 11) Корнилій Дудыкевичъ, 12) Григорій Ковчъ, 13) Павло Крушельнякскій, 14) Никола Селезінка.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

Малорусского словаря проф. Евгения Желеховского вышло въ светъ 6 тый отъ стор. 281 до 320 (Запечатки II до Черниче) и коштуе 50 кр. Въ выпускъ отъ 1—6 коштуютъ разомъ 4 зр.

Господарство, торговля и промыслъ.

Для веденя катастроу и надзору худобы на галицкомъ пограничю выдало министерство розпоряджене, приказующе всемъ властителямъ худобы доносити урядникови громады або обшару двѣрского, яко признаненнымъ на то органамъ о всякой наступившій змѣнѣ въ числѣ худобы, подавати всякія потрібныя выясненя, и доносити о станіи здоровья худобы, а все то въ 24 годинахъ при каждомъ наступившій случаю.

Курсы львовскій зъ дня 13. л. вересня 1883.

Table with columns: платити, жадають, австр. валютою, р. кр., р. кр. Rows include: 1. Акції за штуку, 2. Листи, 3. Листи довгий за 100 р., 4. Облиги за 100 р., 5. Лысы мѣста Кракова, 6. Монеты.

На фондѣ стипендіій имени Вол. Барвѣньского выплынуло дальше: за розпродажъ Отчига и Бесѣды 80 кр., Ю. В. зъ К. 50 кр., В. Поховскій зъ окладки на весѣлю п. Из. Глинского 4 зр. 10 кр., панни Анна Тарнавска и Амалія Туркевичъ зъбраны на весѣлю въ Смержевѣ 30 зр. 52 кр. (въ тѣй складѣ взяли участъ: п. Мацлинскій зъ Кракова 1 зр., п-на Анна Тарнавска зъ Смержева 1 зр., п-на Карола Заѣвска 50 кр., п-на Стефанія Тянякевичъ 1 зр., п-нѣ Омелянска 1 зр., молодой Петро и Іоанна Богачевскій 3 зр., п-на Ирина Омелянска 1 зр., п-нѣ Тянякевичъ зъ Николаева 1 зр., п-нѣ Боднарва 1 зр., п-на Бодна-

рѣвна 1 зр., п-ны Туркевичъ 1 зр., п. Боднаръ 1 зр., п-нѣ Іосифа Тарнавска 50 кр., п-нѣ Шанковска 1 зр., п-ны Дьяковский 1 зр., п. Фалем. Тарнавскій 50 кр., о. Захарій Тарновскій 1 зр., о. Евг. Омелянскій 50 кр., п. М. Дьяковский, убѣн. гимн. 20 кр., п. Дмитро Розлуцкій 50 кр., о. Павликовский 50 кр., п. Емануиль Красѣцкій 50 кр., о. Викторъ Тарнавскій 1 зр., п. Богданъ Цегельскій 1 зр., о. деканъ Долыницкій 1 зр., о. Корчинскій 1 зр., о. Левичкій зъ Тартакова 1 зр., о. Данило Тянякевичъ 1 зр. 33 кр., о. Шанковский 1 зр. 33 кр., п. Олекса Тянякевичъ 1 зр. 32 кр., п. Викторъ Єзерскій 2 зр. 33 кр.) — разомъ съ попередними 615 зр. 33 кр.

На памятникъ бл. п. Володимира Барвѣньского приславъ Вп. М. Мосора, бог. зъ Рогатына зъ складки 5 зр. 70 кр., Вп. В. Поховскій зъ складки на весѣлю п. Из. Глинского 4 зр. 10 кр., за „Скошеный Цвѣтъ“ 1 зр. — разомъ съ попередними 1077 зр. 68 кр.

На словарь Е. Желеховского прислали: п. І. Чировскій въ Ходачковѣ маломъ (п. Борки Великій) 6 зр.

Advertisement for sewing machines. Text: „Найновѣйше вынайденный аппаратъ до робленя дѣрокъ въ полотнѣ и сукнѣ...“ Includes an image of a sewing machine.

Переписка Редакціи и Администраціи. О. А. П. въ Стрельцяхъ: 1 аркуша повѣсти „Мѣд. Племнѣ“ послати Вамъ не можемо, бо вже не ма. Не наша въ томъ вина, що такъ обидно рекламуете, и не потрібно гнѣватися на насъ за то, въ чѣмъ Вы сами провинили; — прещѣль платниківъ, щоби рекламувати неодожданъ членъ або аркушъ все заразъ, бо може приключитися, що ихъ забракне на окладѣ.

Стъ сямъ числомъ розсылаеся Вп. предлатникамъ „Библиот. найиз. повѣстей“ 3 и 4 аркушъ повѣсти „Фромонтъ молодой и Ріслеръ старшій“.

Advertisement for bicycles. Text: „МОЛОДА ЖЕНЩИНА. Хорошо вправна въ рѣжного рода ручныхъ работахъ жѣночнхъ и способна удѣлати дѣлать науки въ народныхъ школахъ приписанъ — шукае мѣста подѣ приступниими условиями. Благую вѣдомость подасть О. Г. Б. священникъ въ Св. стилианкахъ, почта Лышца дохѣшна.“ Includes an image of a bicycle.

Advertisement for Holy Church. Text: „Свѣчи церковній чисты, безъ домішки земного воску и другого суррогату поручае...“

Advertisement for Parasol. Text: „ПАРАСОЛЬ въ великомъ выборѣ, бавонскій, вонный и шовковій. Платье и мовѣ и калотѣ поручають найдешевше Братя Лянгнеръ Львовъ, ул. Галицка ч. 16.“

Advertisement for Courier. Text: „КУРЬЕРЫ куверны, торбы и торбинки до подорожъ — такожъ всякія приборы подорожій поручають найдешевше Братя Лянгнеръ Львовъ, ул. Галицка ч. 16.“

Advertisement for Mirror. Text: „НОВЕ ЗЕРКАЛО“ подѣ редакцію Корнела Устѣновича. Програмою „Нового Зеркала“ буде оборона руской народности противъ всякихъ посторонныхъ напастей и объективна критика пороковъ руской ослобленности.

Advertisement for Scapular. Text: „Скошеный цвѣтъ“ образецъ зъ галицкого жата Василя Барвѣнка. Цѣна 1 зр., съ пересылкою 1 зр. 20 кр.

Advertisement for K. M. Voznyak. Text: „К. М. ВОЗНЯКЪ во Львовѣ, при ул. Орменской ч. 6 (Напротивъ „Народного Дому“) поручае: для П. П. Учителѣвъ и Учениковъ вселякія приборы шкѣльній яко то: папѣръ, зошиты, нотатки, пера, чернила, ручки, оловцѣ, каламаръ и пр. по цѣнѣ значно дешевшій, якъ где иде и въ наилучшіймъ родѣ.“